

5. Съмъ разуменъ, кога слѣдъ свѣти тѣ на родители тѣ и учители тѣ ми: но кога не ги слѣдъ, тогава съмъ безуменъ и глупавъ, зашто то съ това вредѣм сам-себеси.

6. Добывамъ честь, ако правѣмъ што е огодно на родители тѣ и на други умны чловѣцы: а противно то ми принасижъ безчестіе.

7. Кога други казвжтъ, че направихъ добро и прилично нѣщо, свидѣтельство то тѣхно се нарича хвалъ: но кога казвжтъ, че направихъ лошо и неприлично, това се зве хулъ.

8. Кой то прави сѣкога добро то, се зве добронравенъ чловѣкъ: но кой то прави неприличны и лоши, той се зве злонравенъ или развращенъ.

26. ЗА ПРИЛѢЖАНЬЕ ТО.

1. Потрѣбно ми е да бѣдъ добръ чловѣкъ: зато трѣба да залягамъ сѣки день, за да стана добръ.

2. Трѣба да съмъ внимателенъ на што глѣдамъ, слушамъ и осяшамъ, да се трудѣмъ сѣкога да учъ повѣче, и така да бѣдъ по искусенъ.

3. Кога незнаѣмъ или неразбирамъ нѣшосо, тогава трѣба да питамъ други искусны за нѣго, и што ми кажжтъ или посочжтъ, трѣба да го поемѣмъ.

4. Кога научъ нѣщо добро, трѣба да се обучавамъ въ него, за да го научъ подобрѣ, и за да добыѣмъ въ него лѣснота.

5. Никого не щъ да обыкалѣмъ празенъ: кой то нема желанье да прави нѣщо, той се зве ленивъ, и съ най гнусно имя.

6. Понеже сега не можъ да права нѣщо полѣзно, за това играѣмъ: но щъ се трудъ да научъ нѣщо поскоро, да правѣмъ полѣзно, сирѣчь да работѣмъ.